

Σαββάτο 12 Ἀπριλίου 2014. Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῶν Βαΐων ἐορτάζομεν τὴν ἔγερσιν τοῦ ἐν τάφῳ τετραημέρου, ἀγίου καὶ δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου. Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου Ἐπισκόπου Παρίου.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ ἐσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὰ· *Πρὸς Κύριον...εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...* ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· *Τὴν ψυχωφελὴν πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν...δῖς, καὶ τὸ μαρτυρικὸν· Μάρτυρες Κυρίου...Εἶτα τὰ ε' στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου· Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν...Κύριε, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ τετραημέρου...Κύριε, ἡ φωνή σου κατέλυσε...Κύριε, πιστώσαι θέλων τοὺς Μαθητάς...Κύριε, παραλαμβάνων τοὺς Μαθητάς σου...ποιοῦντες αὐτὰ ἑπτὰ. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον· Ἐπιστὰς τῷ μνήματι...Καὶ νῦν...τὸ ἕτερον ἰδιόμελον· Τὴν ψυχωφελὴν πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν...Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· *Κατέπαυσεν Ἰακώβ...*(Γενέσως τὸ Ἀνάγνωσμα, Κεφ. ΜΘ' 33 καὶ Ν' 1-26), καὶ· *Υἱέ, ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ...*(Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα, Κεφ. ΛΑ' 8-31). Εἶτα τὸ· *Κατευθυνθήτω...* καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς λειτουργίας τῶν προηγιασμένων.*

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκομεν ὡς ἔθος τὸ μικρὸν ἀποδειπνον ἄνευ μετανοιῶν, κανόνος τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν οἴκων αὐτῆς. Μετὰ δὲ τὸ· *Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν...* ψάλλομεν τὸν κανόνα τοῦ Λαζάρου· *Ὡδὴν ἐπινίκιον...* μετὰ τῶν εἰρμών, λέγοντες εἰς τὰ τροπάρια στίχον· *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἐκάστης ὠδῆς τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν...* Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κανόνος, ψάλλομεν αὐθις τὸν εἰρμὸν τῆς θ' ὠδῆς· *Ἐποίησε κράτος...* Εἶτα τὸ· Ἄξιόν

ἐστιν...Τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· Ἡ πάντων χαρά...Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ δὲ τὸ· Τὴν πᾶσαν ἐλπίδαν μου...ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν μικρὰν ἀπόλυσιν εἶτα τὸ· *Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...καὶ τὸ· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...*

Ἐν τῷ μεσονυκτικῷ

Ἀναγινώσκομεν αὐτὸ τοῦ Σαββάτου, ὡς σύνηθες, ἐν τῷ νάρθηκι· ἀλλ' εἰς τὸ β' αὐτοῦ τρισάγιον, χῦμα τὸ ἀπολυτίκιον· *Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...* εἰς δὲ τὸ γ' τρισάγιον τὸ κοντάκιον· Ἡ πάντων χαρά...Εἶτα τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν τοῦ ἱερέως, ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ· *Θεὸς Κύριος...* τὸ ἀπολυτίκιον· *Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...* ἐκ γ'. Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...* καὶ ἀναγινώσκει τὸ ις' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός.* Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· *Ἀμήν, καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα· Κατοικτεῖρας τῆς Μάρθας...Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ αὐτὸ...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ις' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ἐπισυνάπτομεν τὰ ἀναστάσιμα *Εὐλογητάρια*. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἠὲ λόγηται σου...Ὁ χορὸς· *Ἀμήν, καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα· Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας...Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ αὐτὸ...Καὶ εὐθὺς τὸ· Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.*

Εἶτα οἱ κανόνες ὡς ἐξῆς: ὁ πρῶτος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς ἡ' τροπάρια καὶ ὁ δεύτερος, ἄνευ τῶν εἰρμῶν, εἰς ς' τροπάρια. Οὐ λέγομεν δὲ στίχον τὸν ἐκ τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου, ἀλλὰ τοὺς μὲν εἰρμούς ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια μετὰ τοῦ στίχου· *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι,* καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια τοῦ δευτέρου κανόνος ἐν ἐκάστη ᾠδῇ

τὸ Δόξα...καὶ τὸ Καὶ νῦν...Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· Ὑγρὰν διοδεύσας...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ δύο καθίσματα τῆς ἑορτῆς· Συμπαρέστησαν Χριστῶ...Δόξα, καὶ νῦν· Προγινώσκων τὰ πάντα ὡς ποιητής...Ἀπὸ τῆς ς' ᾠδῆς παύουσιν οἱ κανόνες τοῦ Λαζάρου καὶ ψάλλονται τὰ τετραώδια, τὸ μὲν πρῶτον, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς η' τροπάρια, τὸ δὲ δεύτερον, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς ς' τροπάρια μετὰ τοῦ στίχου· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· κατάβασίαι δὲ οἱ εἰρμοὶ τοῦ δευτέρου τετραωδίου. Ἀφ' ἑκτης, κοντάκιον τοῦ Λαζάρου· Ἡ πάντων χαρά...καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ· Τοῖς Μαθηταῖς ὁ Κτίστης τῶν ὅλων...Συναξάριον, πρῶτον τοῦ Μηναίου, εἶτα τοῦ Τριωδίου. **Ἡ τιμιώτερα οὐ στιχολογείται**, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν δύο τετραωδίων μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου, καὶ εἶτα ἡ καταβασία· Κυρίως Θεοτόκον...καὶ ἡ αἴτησις.

Εἶτα τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...καὶ μετ' αὐτὸ τὸ ἕξαποστειλάριον· Λόγω σου Λόγε τοῦ Θεοῦ...δὶς, καὶ τὸ ἕτερον· Δία Λαζάρου σὲ Χριστός...Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν τὰ η' ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου· Ἀνάστασις καὶ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων...Λάζαρον τεθνεῶτα...Μάρθα καὶ Μαρία...Τῆς Θεότητός σου Χριστέ...Τεταρταῖον ἡγείρας τὸν φίλον σου Χριστέ...Μάρθα καὶ Μαρία ἐβόα...Λάζαρον τεθνεῶτα...Καθὼς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθα...λέγοντες εἰς τὰ δύο τελευταῖα τοῦ συνήθεις τῆς Κυριακῆς στίχους. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον· Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα...Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις...Δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον· Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...ἐκτενής, ἀπόλυσις καὶ ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν ἐν ταῖς ὥραις Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον· Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν... καὶ εἰς τὸ τρισάγιον τὸ κοντάκιον· Ἡ πάντων χαρά...

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικὰ καὶ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ πρώτου κανόνος τοῦ ἁγίου Λαζάρου, ἄνευ εἰρμοῦ, εἰς δ' τροπάρια καὶ ἡ ς' ᾠδὴ ἀμφοτέρων

τῶν τετραφιδίων, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἴσοδον, τῆς ἑορτῆς· *Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἡ πάντων χαρά...Ἀντὶ δὲ τοῦ τρισαγίου τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε...Προκείμενον, ἀπόστολος, ἀλληλουϊάριον καὶ εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου ὡς ἐξῆς: Ἀπόστολος· *Βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν...*(Ἐβρ. ιβ' 28-29, ιγ' 1-8), ὁ ζῆτει τῶ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου. Εὐαγγέλιον· *Ἦν τις ἀσθενῶν, Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας...*(Ἰωάν. ια' 1-45), ὁ ζῆτει τὸ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς· *Τὴν ἀγνὴν ἔνδοξος τιμήσωμεν...Κοινωνικὸν· Ἐκ στόματος νηπίων...Ἀντὶ δὲ τοῦ· Εἶδομεν τὸ Φῶς...λέγομεν τὸ ἀπολυτίκιον· Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...Πληρωθῆτω...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.**

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου Ἐπισκόπου Παρίου, ἔχει ψαλλεῖ εἰς τὰ ἀπόδειπνα κατὰ τὴν περίοδον τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.